

[Vestergaard Poulsen.]

Jeg kan i øvrigt tilsige det konservative folkepartis medvirken til en saglig udvalgsbehandling af forslaget.

**Evan Jensen:** Ude omkring i menighedsråds kredse er der ønske om at få udvidede beføjelser. Ikke mindst har der været en omfattende diskussion om det såkaldte rådighedsbeløb, dets størrelse, og hvad det kan anvendes til.

I sidste folketingssamling fremsatte kirkeministeren et forslag, som vi også behandlede i et udvalg, men som vi ikke nåede at blive færdige med, og nu er forslaget fremsat igen i en lidt ændret skikkelse. Jeg skal ikke gentage de principielle bemærkninger, som jeg fremsatte i sidste folketingssamling om rådighedsbeløbene, men skal udtrykke min tilfredshed med, at beløbene nu igen er blevet indføjet i lovforslaget. Rådighedsbeløbet er sat til 3.000 kr. med mulighed for, hvor forholdene taler derfor, at forhøjes indtil 10.000 kr.

Det siges, at rådighedsbeløbet skal bruges til fremme af det kirkelige liv. Hidtil har det været sådan, at man har brugt pengene til befordring af ældre til gudstjeneste, til indkaldelse af talere i kirken, til kirkeblade og publikationer, bibler og visse andre ting. Der har været udtrykt ønske om, at anvendelsesområdet kunne blive udvidet. En kommission har arbejdet med spørgsmålet og afgivet betænkning, og så vidt jeg kan se, følger det forslag, som kirkeministeren nu har fremsat, i det store og hele den tankegang, som kommissionen gav udtryk for.

Man drøftede bl. a. i kommissionen, om man ikke skulle give menighedsrådene fuld frihed med hensyn til at afgøre, hvad man ville anvende rådighedsbeløbet til, altså fuld frihed til at fastsætte, hvad de forstår ved en kirkelig opgave. Fra kommissionens side ville man ikke anbefale, at man gik så vidt. Efter det foreliggende forslag, kan der af rådighedsbeløbet ydes støtte, som det hedder, til fremme af det kirkelige liv i sognet, pastoratet eller kommunen. Jeg mener, at denne affattelse åbner gode muligheder for menighedsrådene til at disponere. Det må være områder af almindelig interesse for menigheden, som rådighedsbeløbene skal anvendes til; jeg

mener ikke, at disse rådighedsbeløb f. eks. kan anvendes til at tjene enkelte kirkelige gruppers interesser. Heller ikke det frivillige kirkelige arbejde må kunne falde ind under rådighedsbeløbet. Det må være naturligt, at det frivillige kirkelige arbejde finansieres igennem indsamling af midler. Endelig har vi da også en udmærket fritidslovgivning, hvorefter en række kulturelle arrangementer kan gennemføres, og det er muligt, at man i menighedsrådene kunne anvende fritidsloven i større omfang, end man gør i dag.

Kirkeministeren skal altså fastsætte regler for, til hvilke formål rådighedsbeløbet kan anvendes, og det synes jeg er udmærket. Endelig er det tilføjet, at kirkeministeren skal følge prisudviklingen og kan ændre maksimumsbeløbet i takt med denne. Også det synes jeg er tilfredsstillende. I særlig stærkt voksende bysamfund kan maksimumsbeløbet forhøjes. Der tænkes, står der i bemærkningerne, særlig på udgifter til etablering og drift af kirkesale, hvor man endnu ikke har fået en kirkebygning, men der kan vel også i den forbindelse tænkes på andre ting.

Jeg vil altså gerne anbefale forslaget, og vi kan jo så se nærmere på enkeltheder i udvalget.

I mange menighedsråd udføres der et betydningsfuldt og værdifuldt arbejde, og derfor er det rimeligt, at vi ajourfører den kirkelige lovgivning, som gælder for menighedsrådene, således at de får gode muligheder at virke og arbejde under.

Ændringen af § 5, stk. 4, vil jeg også anbefale, og endvidere vil jeg anbefale nr. 3, 4 og 5 i lovforslaget. Der er af tidligere ordførere redegjort for, hvad de bestemmelser, vi har i øjeblikket, går ud på, nemlig at give præster, der har virket i udlandet, og præster, der er blevet ældre, mulighed for at flytte til et andet embede. Nu foreslår kirkeministeren disse bestemmelser ophævet, og det mener jeg er velbegrundet. Vi har i øjeblikket en betydelig præstemangel, og vi må formode, at den ikke vil blive mindre i de kommende år. De gældende bestemmelser er en indskrænkning i menighedsrådenes bestemmelsesret, og da der altså ikke er nogen særlig begrundelse for at have dem i øjeblikket, hilser jeg med tilfredshed, at de bliver ophævet. Skulle vi mod forventning komme i den situation,